

Πού είναι ο κώδικας δεοντολογίας;

Θυμάστε την πρώτη συνεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου τον Μάρτιο του 2013 όταν και επίσημα οι Υπουργοί αναλάμβαναν τα καθήκοντά τους; Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προφανώς σε μια προσπάθεια εντυπωσιασμού «δέσμευε» τους Υπουργούς του με έναν «Κώδικα Δεοντολογίας». Τόνιζε πως θα είναι αμελικτός στα φαινόμενα διαφθοράς, σημειώνοντας μεταξύ άλλων πως «αναλαμβάνουμε ένα δύσκολο έργο που αποτελεί τη λαϊκή εντολή να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του λαού και στις δικές μας επιδιώξεις και επιτέλους να μπούμε σε μια νέα εποχή που θα τη χαρακτηρίζει η διαφάνεια, η χρηστή διοίκηση και η αμεροληψία υπέρ πάντων, η πάταξη της διαφθοράς, η αποκατάσταση του κύρους των θεσμών και η πάταξη κάθε φαινομένου διάκρισης σε βάρος οποιουδήποτε πολίτη». Ο Πρόεδρος ήταν κατηγορηματικός, πως «όποιος παραβεί τη χάρτα δεοντολογίας

οφείλει όπως υποβάλει αμέσως την παραίτησή του προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας».

Του
Νεόφυτου Παπαδόπουλου*

Τα όσα τραγελαφικά ζούμε γύρω από την παύση του Αρχηγού της Αστυνομίας και τις σοβαρότατες καταγγελίες στις οποίες έχει προβεί θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με σοβαρότητα και αξιοπρέπεια. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης οφείλει να επιδειξει την ίδια ευθιξία που απαιτούσε και ο ίδιος όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση και ζητούσε την κεφαλή

του Κύπρου Χρυσόστομиду στην περιβόητη υπόθεση Αλ Καπόνε. Με τις πέντε αυτοκτονίες στις Κεντρικές Φυλακές -και την τελευταία του νεαρού Λεονού στη Λεμεσό- γιατί δεν επέδειξε την ελάχιστη ευθιξία; Τα όσα ακούστηκαν από τον τέως Αρχηγό για τις παρεμβάσεις του, τα κουκουλώματα που επιχειρούσε να κάνει και έκανε, δεν τον θίγουν, δεν τον προσβάλλουν, δεν νιώθει την ανάγκη

να υποβάλει την παραίτηση του; Εστω κι αν ο ίδιος δεν το νιώθει, τι κάνει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας; Εκτός κι αν άλλες σκοπιμότητες βρίσκονται πίσω...

Τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Λεμεσό το βράδυ της 26ης Μαρτίου από τους ΕΛΑΜΙΤΕΣ σε βάρος του Μεχμέτ Αλί Ταλάτ είναι πολύ σοβαρά και είναι πολλοί αυτοί που ευθύνονται γι' αυτά. Από την τοπική δύναμη μέχρι το αρχηγείο. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης φέρει σοβαρότατες πολιτικές ευθύνες γιατί ενημερώθηκε μια εβδομάδα πριν τη διεξαγωγή της εκδήλωσης. Γενικότερα η στάση που επέδειξε στην αντιμετώπιση του ΕΛΑΜ δείχνει αδιαφορία. Όταν προειδοποιεί για τους κινδύνους από τους νεο-ναζί ο κ. Γιώργος Νικολάου ουσιαστικά κλείαζε αρνούμενος ότι υπήρχε οργανωμένη ακροδεξιά κατάσταση. Τώρα που την γνώρισε, δεν αισθάνεται την ανάγκη να αναλάβει έμπρακτα τις δικές του ασήκωτες ευθύνες; Τα γεγονότα της Λεμεσού ήταν απλά η αφορμή για να εκδιωχθεί ο Αρχηγός. Δεν είναι «κουτοσμπολιά», όπως ο Υπουργός

ισχυρίζεται, τα όσα ανέφερε ο παυθείς Αρχηγός. Αρκετά από αυτά τα γνώριζαν και απλοί πολίτες, είναι πράγματα που στο Αρχηγείο της Δύναμης συζητούνταν συχνά πυκνά. Σε τι λοιπόν αποσκοπούσε η αλλαγή των ανακρίτων της Αστυνομίας για την οικονομία; Προς τι η κατασκόπευση των κινήσεων και αποφάσεων του Αρχηγού της Αστυνομικής Δύναμης; Προς τι η ενημέρωση αστυνομικού, ο οποίος καταζητείται για την υπόθεση της Δρομολαξίας; Ποιους εξυπηρετούσε η προσπάθεια κλεισίματος υπόθεσης στην επαρχία της Πάφου; Οι γραπτές καταγγελίες που έγιναν από τον κ. Παπαγεωργίου στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και είδαν το φως της δημοσιότητας είναι εξαιρετικά σοβαρές. Εισάγουν νέα ήθη, καλλιεργούν το ρουσφέτι και την αδικία αν όχι και την εγκληματικότητα. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει σοβαρότατες ευθύνες έστω κι αν επιμένει ότι δεν σκόπευε μύγα στο παθί του. Στην πάροδο του χρόνου άλλα αποδεικνύουν τα έργα του...

*Μέλος Κ.Ε. ΑΚΕΛ

11 του Απρίλη - Μια μέρα ξεχωριστή!

Της

Σταυρούλας Χατζηγιάννη-Αγγελίδου*

Κάθε 11η του Απρίλη για μένα είναι μια ιδιαίτερη μέρα. Δεν είναι γιατί έχω γενέθλια ή άλλη προσωπική επέτειο, αλλά γιατί στις 11 του Απρίλη 1965, λίγους μήνες πριν έρθω στη ζωή, δύο γνήσιοι πατριώτες, πρόσφεραν τη δική τους ζωή στον αγώνα του κυπριακού λαού, για την κοινή πατρίδα. Για τη μικρή μας πατρίδα που είναι όμως αρκετά μεγάλη για να χωρέσει όλα τα παιδιά της, Ελληνοκύπριους και **Τουρκοκύπριους**, Αρμένιδες, Μαρωνίτες και Λατίνους. Και βέβαια αναφέρονται στην ανάνδρη δολοφονία των Ντερβίς Αλί Καβάζογλου και Κώστα Μισιαούλη που δολοφονήθηκαν εκείνη την Κυριακή 11 του Απρίλη 1965 από τους εξτρεμιστές της ΤΜΤ, λίγο έξω από την Αθηνού.

Ο Ντερβίς Αλί Καβάζογλου ήταν μέλος της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ και ο Κώστας Μισιαούλης, συνδικαλιστής της Π.Ε.Ο. Ο Ντερβίς Αλί Καβάζογλου στην αρχή δρούσε υπό κάλυψη, με το όνομα, Αλέκος. Ως Αλέκος τον ήξερε η οικογένειά μου όταν ερχόταν στο Δάλι. Ηθελε η θεία μου να ετοιμάσει φαί για να φάνε και δανειζόταν την κατοράρα της μαμάς μου. Ως Αλέκο τον γνώρισαν οι συγχωριανοί μου στους γάμους τους -χόρευε πολύ ώραία, έλεγαν όλοι- όπως και σε άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις. Η απόφαση του κόμματος, αργότερα, ήταν να βγει και να μιλήσει ανοικτά. Να απευθυνθεί στην κοινότητά του. Με τους λόγους του έβαζε τα πράγματα στη σωστή πολιτική βάση, ότι ο αγώνας είναι κοινός και ότι εχθρός και των δύο κοινοτήτων ήταν ο εθνικισμός και ο σωβινισμός. Μιλούσε μπροστά στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, αλλά και σε ολόκληρο το λαό όπως ακριβώς ένιωθε, ως ένας Κύπριος. Ο Κώστας Μισιαούλης εκτός από σύντροφος ήταν και φίλος με τον Καβάζογλου γιατί εκεί στη γειτονιά που έμενε, στην Ακρόπολη, ήταν που κρυβόταν όταν οι σύντροφοι τον προστάτευαν από τους φανατικούς σωβινιστές, Έλληνες και Τούρκους. Ο Κώστας ήταν ένας πολύ στοργικός τεράρας και σύζυγος. Την Κυριακή που δολοφονήθηκε, η οικογένειά του, ιδιαίτερα οι δύο κόρες του, τον περίμεναν για να τους πάει βόλτα. Ο Μισιαούλης ήταν και αυτός ένας φλογερός πατριώτης που πάντα έβαζε το καθήκον για την πατρίδα, για το κόμμα του, μπροστά από κάθε είδους προσωπικό κόστος.

Το ΑΚΕΛ, με την πατριωτική του στάση και τους αγώνες του για την Κύπρο και το λαό της, έμπαινε πάντα τροχοπέδη στα σχέδια που εκπονούνταν από τα νατοϊκά μαγειρεία και εκτελούνταν από τους εδώ συνεργάτες τους. Οι εξτρεμιστές και από τις δύο κοινότητες δεν έπαψαν ποτέ να έχουν στο στόχαστρό τους όσους γνήσιους πατριώτες αγωνίζονταν για την κοινή πατρίδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Για το λόγο αυτό οι φωνές των Καβάζογλου και Μισιαούλη έπρεπε να σωπάσουν.

Πολλά μεσολάβησαν από τότε, η πατρίδα μας προδόθηκε και μοιράστηκε. Ο λαός μας συνεχίζει να αγωνίζεται για την ελευθερία και επανένωση της πατρίδας μας, για μια Κύπρο ομόσπονδη. Οι συνθήκες έγιναν ακόμη πιο δύσκολες λόγω της οικονομικής κρίσης, αλλά δεν θα τα βάλουμε κάτω. Οι επικείμενες ευρωεκλογές είναι η ευκαιρία για εμάς του ΑΚΕΛ, που πάντα έχουμε στην καθημερινή μας έγνοια τα προβλήματα του απλού ανθρώπου, να ενημερώσουμε και να πείσουμε τον κόσμο για τις θέσεις μας σε όλα τα θέματα που τον αφορούν. Να κρατήσουμε ψηλά το ΑΚΕΛ, εκεί που του αξίζει. Αλλάστε αυτό θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο στη μνήμη των συντρόφων μας που έδωσαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν, τη ζωή τους, για την Κύπρο μας.

*Κοινοβουλευτική συνεργάδα ΑΚΕΛ

μοιράζει ευχές ...και ΕΥΡΩ!
€60.000

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ
ΛΑΧΕΙΟ
ΡΙΚ
2014

Με μόνο €2
Κλήρωση 30 Απριλίου 2014

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕ ΤΟ!

